

θεν τῆς σχέσεως ταύτης, εὐχερῶς ἀνατρέπεται ὑπὸ παντός τοῦ γινώσκοντος ἀπὰ τὸν Πλούταρχον καὶ τοὺς ἄλλους συγγραφεῖς, ὅτι ἡ μόνη αἰτία τῆς ἐξορίας ἐκείνης ἦτο ἡ τοῦ Περικλέους ἀμιλλὰ καὶ ζηλοτυπία. Ἐκτός δὲ τούτου, ἡ ἱστορία τῶν Ἀθηνῶν παρίστην ἡμῖν καὶ ἕτερον ἀπαράλλακτον παράδειγμα, τὸν γάμον τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεμιστοκλέους Ἀρχεπτόλιος, μετὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Μνησιπτολέμης.

Ὁ Διονύσιος ὁ τύραννος παρεβίασε καὶ κατὰ τοῦτο, ὡς εἰς πολλὰ ἄλλα, τὸν νόμον, δοὺς εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Διονύσιου τὴν θυγατέρα τοῦ Σωφροσύνης, εἰ καὶ ὁμομήτριον, οἱ δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου διάδοχοι, μάλιστα οἱ Πτολεμαῖοι, οὐ μόνον μετὰ ἀπείρων παλλακῶν καὶ ἐταίρων συνέζων, ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδίας ἀδελφὰς συνεχέστατα ἐνυμφεύοντο.

Κ. Π.

ΟΔΟΠΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ.—ΑΓΓΕΛΙΑΙ.

Εἰς τὸ Λονδίνον, πόλιν πεντήκοντα πόλεων ἑκτασιν καὶ τρεῖς σχεδὸν περιλαμβάνουσιν τὸν πληθυσμὸν τῆς Ἑλλάδος, ἀχανὴ ἀνθρώπων συναγωγὴν, ὑπ' ἀενοῦ ὀργανισμοῦ κινήσεως καὶ παραγωγῆς οἰστρηλατουμένην, ὃ εἰς παραγκωνίζεται ὑπὸ τῶν μυριάδων, καὶ ἡ ἀτομικὴ δραστηριότης μεγάλων χρήζει ἀγώνων ὅπως ἀνακύψῃ εἰς φῶς καὶ ἐλκύσῃ τὴν προτοχὴν. Εἰς τὸν βιομήχανον, ἀφ' οὗ παραγάγῃ τὸ προϊόν τῆς τέχνης του, μένει νὰ τὸ προαγάγῃ ἀκόμη μέχρι τῆς δημοσιότητος, καὶ τοῦτο εἶναι πολὺ δυσκολώτερον. Διὰ τοῦτο τὰ πάμπολλα καὶ ποικίλα εἶδη τῶν ἀγγελιῶν, ἅτινα εἰσὶν εἰς τῶν διακριτικωτέρων χαρακτήρων τοῦ βίου τοῦ Λονδίνου διὰ τὸν ξένον, ὅταν κατὰ πρῶτον ἴδῃ τὴν μεγαλόπολιν ταύτην.

Ὅταν εἰς τὸν πρῶτόν μου περίπατον διὰ τῶν ὁδῶν αὐτῆς, ἐν τῇ ὁδῷ τῇ λεγομένῃ τῆς Ὁξωνίας (Ὁξφόρντ-Στρίτ), ἀνθρώπος ἀπαντήσας με μοὶ προσέφερεν φυλλάδιον λαμπρῶς δεδεμένον εἰς ῥοδόχρουν μεταξωτόν, δὲν ἤξευρον πῶς νὰ τὸν εὐχαριστήσω διὰ τὴν φιλοφροσύνην του. Παρατήρησα ὅμως μετ' ὀλίγον ὅτι ἡ εὐγένεια αὕτη δὲν ἦτον ἀποκλειστικὴ πρὸς ἐμὲ, ἀλλ' ὅτι ὅμοια προσέφερε καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους τῶν διερχομένων, ὧν τινες οὐδ' ἐφρόντιζον καὶ νὰ τὰ λάβωσι. Τὸ φυλλάδιον ἐπεγράφετο *Τὸ Νέον Θαῦμα!!!*, εἶχε δ' εἰς τὰς πρῶτας δύο σελίδας τοῦ τὰς εἰκόνας τῆς βασιλείτης καὶ τοῦ πρίγκιπος Ἀλβέρτου, εἰς ἄλλας τέσσαρας πλήρες ἡμερολόγιον, καὶ ἡ ἐβδόμη ἤρχετο διὰ τῶν λέξεων: «Αὕτη εἶναι ἡ ἀγγελία τοῦ Ῥαπτικῶς καταστήματος τῶν Κυρίων Μωϋσέως καὶ Σ. ἦν κατ' ἔτος περιμένει ὁ κομψὸς κόσμος τοῦ Λονδίνου μετ' ἴσης καὶ περισσοτέρας ἀνυπομονησίας ἀφ' ὅ,τι αἱ βουλευταὶ ἢ οἱ πατρίχιοι περιμένουσι τὸν Βασιλικὸν λόγον ἢ τὸν προῦπολογισμόν!» Εἶποντο δὲ μετὰ ταῦτα εἰς 17 σελίδας παντοῦ εἶδους στίχοι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον πιζοὶ καὶ παιδαριώδεις,

καὶ λογοπαίγνια, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀφυῆ καὶ ἀνούσια, ἀναφερόμενα δὲ εἰς τὰς περισκελίδας, εἰς τοὺς ἐπενδύτας καὶ τὰ διάφορα προϊόντα τῆς ῥαπτικῆς. Τῶν φυλλαδίων τούτων, παρατήρησα μετὰ ταῦτα ὅτι πολλαὶ χιλιάδες διενέμοντο δωρεὰν καθὶ ἐκάστην εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου. Τὴν ἐπαύριον μοὶ ἐδόθη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον φύλλον χαρτίου, ἐπιγραφόμενον *θησαυρὸς φιλοκαλλίας!!!* καὶ ἐμβλέψας, εὔρον πάλιν τὸν Μωϋσέα μου καὶ Σ., καὶ μετὰ δέκα ἡμέρας διατριβῆς ἐν Λονδίῳ εἶχον συλλογὴν δὲν ἤξεύρω πόσων προγραμμάτων τῆς αὐτῆς οἰκίας, φερόντων τὰς ἐπιγραφάς: *Τὸ ἐγκαύχημα τοῦ Λονδίνου, ὁ Ναὸς τοῦ συρμοῦ, ὁ Λεβιαθὰν τῆς βιομηχανίας*, ὥστε μέχρι τέλους ἐχὼν ἄκων ἐγνώριζον ἐκ στήθους καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ῥάπτου. Ἐκτός δ' αὐτῶν εἶχον συλλέξει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὅλην βιβλιοθήκην ἀγγελιῶν πιλοποιῶν, μυρεψῶν, ἐμβαδοποιῶν, καὶ ἄλλων βιομηχανίων.

Ἀλλ' ἐκτός τῶν ἐνεργητικῶν οὕτως εἰπεῖν τούτων ἀγγελιῶν, αἵτινες εἰσδιᾶζονται εἰς τὴν γνῶσιν τῶν διαβατῶν, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι, ἃς ἤθελον ὀνομάσει παθητικὰς, αἵτινες ὅμως, διότι τοιχοκόλλητοι περιμένουσι τὸ βλέμμα, ὅπως συγκατανεύσαν στραφῇ πρὸς αὐτάς, δὲν ἐπιβάλλονται διὰ τοῦτο ὀλιγώτερον εἰς τὴν προσοχὴν. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σύγκεινται αὗται ἐκ σπιθαμιαίων ἢ καὶ πηχιαίων γραμμάτων παντὸς σχήματος καὶ παντὸς χρώματος, καὶ ἐπαναλαμβάνονται ἐπὶ πάσης γωνίας, εἰς πᾶσαν κενὴν ἑκτασιν τοίχου, ὥστε τὸ Λονδίνον ὁλόκληρον ὁμοιάζει μέγα ἡνιωγμένον εἰκονικὸν Ἀλφαβητάριον. Τινὲς ἰδιοκτῆται, ὅσοι ἰδιαιτέρως ἐνασμενίζονται εἰς τὸ μέλαν καὶ ῥυπαρὸν χρῶμα, τὸ ἐπιχρίμενον ἐξωθεν ὑπὸ τῆς ἀσβόλης καὶ τῆς ὀμίχλης εἰς ὅλα τὰ οἰκοδομήματα τοῦ Λονδίνου, μόλις ἀποφεύγουσι τὴν τυχαίαν ταύτην ἐπιλεύκανσιν τῶν οἰκῶν των, ἐπιγράφοντες ἐπὶ τῶν τοίχων διὰ μεγάλων γραμμάτων: *Μὴ κολλᾶτε ἀγγελίας ἢ Ἀγγελιογράφου, ἀπέχετε!* Εἰς πᾶν δὲ ἄλλο μέρος αἱ ἀγγελίαι κατακτῶσιν ὅλην τὴν ἑκτασιν. Ἐν ᾧ περιπατῆς σκεπτικός, στηρίζων τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸ ἔδαφος, βλέπεις πολλάκις πρὸ τῶν ποδῶν σου ἐξωγραφημένα ἢ ἐντετυπωμένα εἰς τὸ ἔδαφος δύο μεγάλα ξηράφια, ἢ ἄλλα τινὰ ἀντικείμενα, καὶ κάτωθεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ καταστήματος ὅπου πωλοῦνται. Ὑψώνεις τοὺς ὀφθαλμοὺς; Δεξιῶς καὶ ἀριστερῶς αἱ ἀγγελίαι προαναβαίνουναι τὰς οἰκίας ἀπὸ ὁρόρου εἰς ὁρόρον, αὐξάνουσαι τὰς διαστάσεις καθ' ὅσον ὀψοῦνται. Πρὸ πάντων δὲ, ὅπου προσωρινὰ ἱκρίωματα ἐμπρὸς οἰκίων οἰκοδομουμένων ἢ ἐπισκευαζομένων, αὐτὰ ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτάσεως κατακαλύπτονται ὑπὸ μυριάδων ἀγγελιῶν, καθότι ὡς ἀπυνῆθη εἰς τὰς θέσεις των, ἔλκουσι μᾶλλον τὴν προσοχὴν. Πολλάκις, ὅταν ἐβιάζον εἰς τὰς ὁδοὺς, πᾶν ἄλλο προτιθέμενος ἢ ν' ἀναγινώσκω τὰς ἀγγελίας, ὅσον καὶ ἂν ἐσπευδον, ὅσον καὶ ἂν εἶχον ἀλλαχοῦ προσηλωμένον τὸν νοῦν, ὅμως τὰ κολοποιαῖα ἐκεῖνα καὶ αἱματόχροα γράμματα ἐξανίσταντο πανταχόθεν πρὸ τῶν βλεμμάτων μου καὶ τὰ εἴλκυον. Μηχανικῶς ἐσυλλάβιζον ἐν ὄνομα, καὶ τὸ ἐλησμόνουν μετὰ μίαν στιγμὴν. Ἀλλὰ μετὰ τρία βή-

ματα τὸ ἀπὸ τῶν ἐκ νέου, καὶ παρέκει πάλιν καὶ πάλιν μέχρις ἑκατοντάκις ὥστε μόλις εἶχον διατρέξει μίαν ὁδὸν (μία δὲ ὁδὸς πολλάκις εἰς δύο ὥρας δὲν διατρέχεται), καὶ ἤξευρον καὶ αὐτὸ καὶ ὅλην τὴν ἀγγελίαν ἐκ στήθους. Ἄν ἐξηκολούθουν τὴν περιουσίαν μου ἐφ' ἀμάξης, αἱ ἀγγελίαι καὶ ἐκεῖ με παρηκολούθουν, καταστρώνονται ὅλας τῶν ἀμαξῶν τὰς πλευρὰς ἐσωτερικῶς.

Εἰς τὰς τοιχοκολλήτους ταύτας ἀγγελίας ὑπάγονται καὶ αἱ θεατρικαί. Ἐκάστη αὐτῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῶν λέξεων *Ἐξαιρετικὸν θέαμα ἢ Μοναδικὴ παράστασις* καὶ τῶν τοιούτων, δηγεῖται εἰς μῆκος πέντε ἢ δέκα ποδῶν, καὶ εἰς πεντήκοντα στίχους ἢ πλείονας, διὰ πομπῶδων ἐπιθέτων, κοσμουμένων ὑπὸ πλήθους θαυμαστικῶν, ὅσα θαυμάσια μέλλετε νὰ ἴδῃτε καὶ ἡ τραγωδία τοῦ Σαίξπηρου ἢ ἡ κωμῳδία τοῦ Σεριδάνου οὐδ' ἐμβριθέστερον οὐδ' ἀξιοπρεπέστερον ἀναγγέλλεται ἀπὸ τὰ θεάματα τοῦ σχενοβάτου ἢ τοῦ θαυματοποιοῦ. Πολλάκις μάλιστα ἡ τυπογραφικὴ ποιητικὴ λαμβάνει σύμπαχον καὶ τὴν λιθογραφίαν· καὶ ἐκεῖ βλέπετε παριστάμενον μὲ λαμπρὰ χρώματα ἀνθρώπων ὅστις ἐπὶ πυριλίκτου καταστρώματος πλοίου φονεύει ἄλλον διὰ τοῦ πυροβόλου τοῦ ἐκεῖ στρατιώτας μαχομένους πρὸς ληστὰς· ἀλλαχοῦ καταδίκους ἀναβαίνοντας τὰς βαθμίδας τῆς λαιμητόμου. Ἀλλὰ μὴ φρίξητε καὶ μὴ ἐπισθοδρομήσητε. Εἰς τὸ ὑπέρθυρον κινήτου θηριοτροφεῖου παρίστατο ἐπὶ ὡραίας εἰκόνας μέγας λέων, ἔχων σπινθηροβόλους τοὺς ὀφθαλμοὺς, φλογερὸν τὸν φάρυγγα, τὴν χαίτην ὀρθήν. Ὅταν πληρώσας εἰσῆλθον, εἶδα μίαν μόνην λεοντὴν τεταρτιχουμένην. Εἰς αὐτὴν συνίστατο ὅλον τὸ θηριοτροφεῖον.

Ὅλα ὅμως ταῦτα τῶν ἀγγελιῶν τὰ τεχνάσματα ἐφάνησαν μέχρι τέλους ἀνεπαρκῆ. Ἄν ὁ ξένος ἢ ὁ ἐπαρχιώτης ἴσταται εἰς ἐπὶ χαίνων ἐνώπιον ἐνὸς ζεύγους διόπτρων φαινομένων ὅτι κατασκευάσθησαν διὰ τὸν κολοσσὸν τῆς Ῥόδου ὅταν ἤθελε γίνεαι μύσφ, ἢ ἐμπρὸς χειροκτίου ἐν ᾧ θὰ ἐπλεον ἡ χεὶρ τοῦ Βριάρεω, καὶ ἀναγινώσκει τὰ περίξ γεγραμμένα, ἀλλ' ὁ ἰθαγενὴς τοῦ Λονδίνου, παρέρχεται ἀδιάφορος καὶ ἀκατάπληκτος ἐμπρὸς τῶν παροδοξοτέρων παραστάσεων καὶ τῶν πλέον τερατολόγων προγραμμάτων. Ἀφ' οὗτοι λοιπὸν οἱ ἀναγινώσται ἐπαύσαν νὰ ἐρχονται πρὸς τὰς ἀγγελίας, ἐπρεπε νὰ εὑρεθῇ τρόπος αἱ ἀγγελίαι νὰ ἐρχονται πρὸς τοὺς ἀναγινώστας, νὰ τοὺς παρακολουθῶσι, νὰ τοὺς διώκωσι, νὰ τοὺς βιάζωσι νὰ προσέξωσιν εἰς αὐτάς. Οὕτως ἐπενοήθη κατ' ἀρχὰς νὰ κολλαται ἡ ἀγγελία ἐπὶ σανίδος, καὶ ἡ σανὶς νὰ περιφέρηται εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς τὴν ἀκρὰν ὑψηλοῦ ὁδοῦ. Ἀλλὰ τὸ σύστημα τοῦτο κατ' ὀλίγον ἐτελειοποιήθη. Δραματικὸς κατὰ ποιητὴς εἶχε χειροκροτηθῇ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐκλέξας ὡς ἡρώϊδα τοῦ μίαν χήραν μεθ' ἐνὸς ὀρφανοῦ. Ἄλλος αὐτοῦ ἀντίπαλος ποιητὴς, θέλων νὰ τὸν ὑπερβῇ, ἀνεβίβαται εἰς τὴν σκηνὴν χήραν ἔχουσαν δύο ὀρφανὰ παιδιὰ καὶ ἀμέσως ἄλλος τρίτος, κατώρθωσε καὶ τῶν δύο ν' ἀρπάσῃ τὴν δάφνην, παραστήσας κατέρα μὲ ἐξ ὀρφανῶν. Τὸ αὐτὸ σύστημα ἠκολούθησαν καὶ οἱ τὰς ἀγγελίας ἐκθέτοντες. Ἄν ἡ μία σανὶς μὲ τὴν μίαν ἀγγελίαν εἴλκυσε τινῶν τὴν προσοχὴν, πολλαπλασια-

ζόμεναι αἱ σανίδες καὶ αἱ ἀγγελίαι, πρέπει πολὺ μεγαλύτεραν ν' ἀποτελῶσιν ἐντύπωσιν. Καὶ τῷ ὄντι πολλάκις βλέπετε πομπὴν ὁλόκληρον διασχίζουσαν τῶν ὁδῶν τὰς πολυανθρωποτέρας. Ἐπὶ κεφαλῆς προπορεύονται τινὲς εἰς ὑψηλὰ ξύλα κρατοῦντες παραδόξά τινα σύμβολα, ὡς ἀπὸ ἀπὸ τῆς ποτὲ κολοσσίου, γυναικείους πύλους, κακοστημένους μὲ ποικίλας ταινίας, μὲ ἄνθη καὶ μὲ πτερὰ. Ὅπισθ' αὐτῶν εἰποντο εἰς ἴσα ἀποσήματα ἀπ' ἀλλήλων δεκαπέντε ἢ εἴκοσι ἄνδρες, κρατοῦντες εἴδη σημαιῶν, ἐφ' ὧν, διὰ τερατωδῶς μεγάλων γραμμάτων καὶ ἀριθμῶν, ἀναγγέλλετο ὅτι εἰς τὸ δεῖνα ἐργαστήριον πωλοῦνται τόσαι χιλιάδες γαλλικῶν πετάσων πρὸς τόσα σελίνια ἕκαστος.

Μίαν ἡμέραν εἰς τὴν μεγάλην ἀρτηρίαν τοῦ Λονδίνου, τὴν καλουμένην Στράνδ, ἤκουσα πολὺν θόρυβον, καὶ εἶδα μεγάλην συνοδείαν ἐρχομένην. Πλησιάζας δέ, διέκρινα δύο Κινέζους λαμπρῶς ἐνδεδυμένους, καὶ βαίνοντας ἐπὶ καλοῦσθρων, ἐν ᾧ οἱ ποδήρεις ἐπενδύται των ἐσύροντο κατὰ γῆς. Ὁ εἰς ἐπροπορεύετο, ὁ δ' ἕτερος ἐκράτει ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ σκιαδίου. Εἰποντο δὲ εἴκοσι σημαιοφόροι, καὶ ἐπὶ τῶν σημαιῶν αὐτῶν ἦν γεγραμμένον ὅτι εἰς τὸ δεῖνα ἐργαστήριον πωλεῖται ἄριστον τῆς Κίνας.

Ἄλλοτε ἡ ἀγγελία γίνεται αὐτὴ τὸ πρῶτιστον καὶ ἐπιφανέστατον ἀντικείμενον, ὁ δὲ φέρων αὐτὴν ἄνθρωπος, καταβιδάζεται εἰς ἄπλοον κινεῖν ἐλατήριον. Εἰς τὴν ὁδὸν βλέπετε ἀριθμὸν τινα μεγάλων πυραμίδων χαρτίνων, αἵτινες εἰς τὰς τέσσαρας πλευρὰς τῶν λέγουσι μὲ μέγιστα ἐρυθρὰ γράμματα: 100,000 ἑπο-

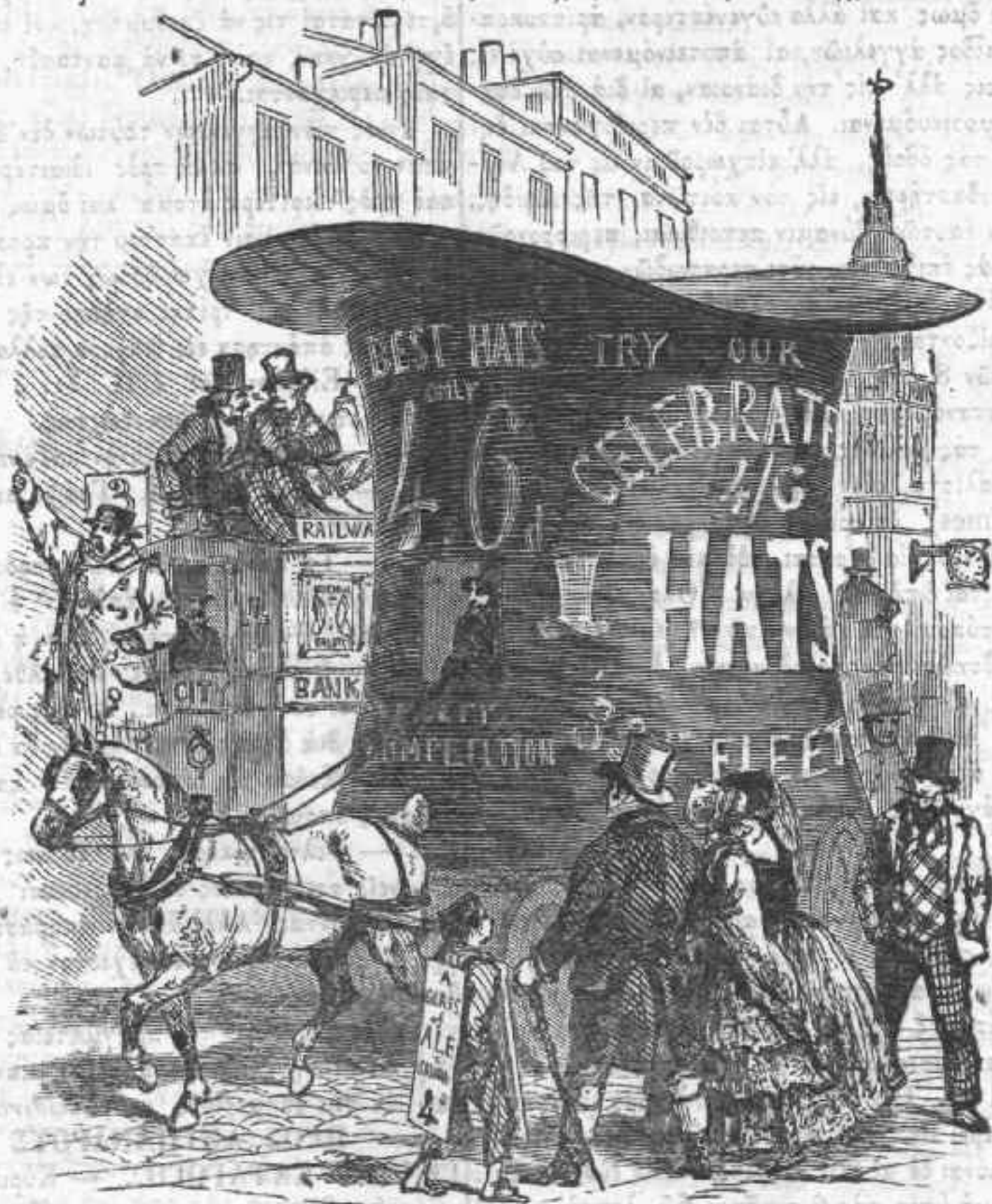

Ἀγγελία ὑποδηματοποιοῦ.

θήματα· τὰ εὐθυνώτερα καὶ ὠραιοτέρα τοῦ Λονδίνου, εἰς τὴν δεῖνα θέσιν, πρὸς τόσα τὸ ζεύγος ἢ, Ἀγοράσατε ὑποδήματα ἢ φορέματα κτλ. κατ' ἐκπτώσιν 90 τοῖς 100. πωλοῦνται αὖρισον δι' ἐσχάτην γορὴν εἰς τὴν δεῖνα θέσιν καὶ τὰ τοιαῦτα ἔχουσι δὲ αἱ πυραμίδες αὗται ἀνὰ μίαν ἀνθρωπίνην κεφαλὴν ἀνωθεν καὶ ἀνὰ δύο πόδας κάτωθεν διὰ νὰ κινῶνται, καὶ προχωροῦσιν εἰς σύμμετρα διαστήματα. Ἄλλοτε εἰς ἐκάστην σημαῖαν εἶναι γεγραμμένον ἀνὰ ἓν μόνον γράμμα, καὶ αἱ σημαιοφόροι τάττονται οὕτως, ὥστε ὅλαι αἱ σημαῖαι ὁμοῦ ν' ἀποτελῶσι τὴν ἀγγελίαν. Ἀλλὰ ἐπερχόμεναι αἱ ἄμαξαι, καὶ ἐκ προθέσεως ἐπιπίπτοντα τὰ παιδιά τῶν ὁδῶν, συνταράττουσι πολλὰκις τὴν τάξιν τῶν σημαιοφόρων, εἴτινες, μὴ ἡξέυροντες ν' ἀναγνώσωσιν, ἀποτελοῦσι τότε παράδοξον συνδυασμὸν τῶν γραμμάτων καὶ ἀνυπάρχτους λέξεις. Δὲν ἀπαξιῶσι δὲ καὶ αὐταὶ αἱ ἐμβριθέστεραι τῶν ἐφημερίδων τοὺς τοιούτους τρόπους τῆς δημοσιότητος. Καθ' ἐκάστην ἀπαντῶνται εἰς τοὺς τοίχους κεκολλημέναι ἢ εἰς τὰς ὁδοὺς περιερχόμεναι ἀγγελίαι ὡς αὕτη. Ἀγοράσατε τὰς Καθημερινὰς εἰδήσεις (Daily news). Παράδοξος δραπέτιναις !!! τρομερὸς φόρος !!! φρικαλὶον σιγμάρ !!! θάνατος πενήκον-

τα ἀνθρώπων !!! Ὀλίγας ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ τῆς Εἰκομητῆς ἐφημερίδος τοῦ Λονδίνου, ἐμείλε νὰ γίνῃ ἡ παράταξις τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ δημάρχου, καὶ μυριάδες θεατῶν συρρέουσάντων εἰς τὰς ὁδοὺς, τὴν παρεκκολοῦθουν. Οἱ ἰδιοκτῆται τῆς μελετωμένης ἐφημερίδος ἐδράξαντο τῆς εὐκαιρίας ταύτης. Τριακόσιοι ἀγγελιοφόροι των, φέροντες τὸ πρόγραμμα αὐτῶν ἐπὶ σημειῶν, παρεκκολοῦσαν τὴν πομπὴν ὅπου καὶ ἂν διεκύνθη, καὶ ἔβαν ὁ Δήμαρχος, καταβάς εἰς τὸν Θίμειον, μετεβῆ εἰς τὴν ἀντιπέραν ὁδὸν, ἰδιαίτερον ἀτμοκίνητον περιέμενον αὐτοὺς καὶ τοὺς μετεβίβασε κατόπιν τῶν. Ἡ ἐφημερίς αὕτη μετ' ὀλίγον καιρὸν εἶχε πιντήκοντα χιλιάδας συνδρομητῶν.

Δὲν βαδίζει ὁμοῦς ἡ ἀγγελία περὶ πάντοτε. Καθ' ἐκάστην διασχίζει τὰς ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου μεγάλη τετραγώνος ἄμαξα, ἥς τὰς τέσσαρας πλευρὰς ἐξώθεν κατακαλύπτουσιν ἄνωθεν μέχρι κάτω ἀγγελίαι τῆς ῥηθείσης ἐφημερίδος. Ἀλλὰ εὐτελέστεραι καὶ πενέστεραι τῶν ἡ περιουσία δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν διατήρησιν ἰδιαίτερας ἄμαξης, μισθοῦσι μίαν γωνίαν εἰς τὴν ἄμαξαν τῆς εταιρίας τῶν Ἀγγελιῶν (Metropolitan advertising office), ἥτις ἀπὸ πρωῒας μέχρις τῆς ἑσπέρας περι-

Ἀγγελία πλοποιοῦ.

ρεται εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς τοῦ ἄστεως καὶ τῶν προαστείων, κατὰστικτος ὑπὸ παντοίων προγραμμάτων, καὶ ὁμοιάζουσα τοῦ παντομίμου τὸν κέντρωνα. Ἐνίοτε ἡ ἄμαξα, ὅλη εἶναι εἰς μόνος πῖλος γιγαντιαῖος, ἐκατὸν πόλλων πρυλέσσ' ἀραρώς, φέρων ἐξωθεν ἐκατοντάκις ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ πιλοποιου, τὴν διεύθυνσίν του, καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἔργων του. Ἀλλοτε εἶναι στήλη ὡς ἡ τοῦ Πομπηίου, φέρουσα ὡς φιλάρεσκος γραία μεγίστην φαινάκην ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ ἐφ' ὅλου τοῦ σώματος τὰς εἰδήσεις ποῦ κατασκευάζονται αἱ ἀμίμητοι καὶ θαυμασίως εὖωνοι φαινάκαι. Ἡ περιεργότερα δὲ τῶν ἀγγελιῶν ὅσας εἶδα, ἦτον ἐφημερίδος τινός, ἥς ἡ ζωὴ ἦτον βραχεῖα, τὸ δὲ ὄνομα. Ὁ κώδων τῶν σιδηροδρόμων. Ἡ ἄμαξα αὐτῆς ἦτον μετρημεισμένη εἰς κώδωνα παμμεγέθη, οἷος ἐπρεπεν εἰς τὰ κωδωνοστάσια τῶν Τιτάνων, καὶ περὶ αὐτὴν ἐβάδιζον πεντήκοντα ἄνδρες μετρημεισμένοι καὶ αὐτοὶ εἰς κινήτους κώδωνας. Ὅλοι δὲ οὗτοι οἱ ἀνθρωποκώδωνες ἐκαλύπτοντο ὑπ' ἀγγελιῶν τῆς ἐφημερίδος· ὑπὸ δὲ τὸν ἀμαξοκώδωνα ἐκρύπτετο μουσικὴ, ξένον τι καὶ θορυβῶδες παιανίζουσα, καὶ ἐξωθεν αὐτοῦ κατὰ τὴν κορυφὴν, μικρὰ ἀτμάμαξα περιστρέφετο ἀδιακόπως ἐπὶ μικροῦ σιδηροδρόμου κυκλοτεροῦς.

Ἐπάρχει ὅμως καὶ ἄλλο εὐγενέστερον, ἀριστοκρατικώτερον εἶδος ἀγγελιῶν, αἱ ἀποτείνονται οὐχὶ εἰς τὰς αἰσθήσεις ἀλλ' εἰς τὴν διάνοιαν, αἱ διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύονται. Αὗται δὲν περιέρχονται δημογυγικῶς τὰς ὁδοὺς, ἀλλ' εἰσχωροῦσιν εἰς τοῦ Λόρδου τὸ σπουδαστήριον, εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς Λαίδης, καὶ εἰς τὴν ἐαυτῶν δύναμιν πεποιθυῖαι, περιφρονοῦσι τὰς ἀγυρτικὰς ἐπιδείξεις, οὔτε τερατωδῶν γραμμάτων οὔτε ἀλλοκότων εἰκόνων προσλαμβάνουσι συμμαχίαν, ἀλλὰ περιορίζονται εἰς τοὺς σεμνοὺς χαρακτῆρας τῶν 12 ἢ καὶ τῶν 8, καὶ εἰς τὴν μετρίφρονα γωνίαν ἣ τις τοῖς κατανέμεται, ἥτις ὅμως πολλοῦ τιμᾶται χρυσοῦ. Εἰς τὰς σελίδας τῶν περιοδικῶν φύλλων, τῶν μεγάλων μάλιστα, ὅλον τοῦ πάντων μεγίστου, τοῦ Χρόνου (Times), ἐπικρατεῖ δημοκρατία τῶν ἀγγελιῶν. Ἐκεῖ οὐδεμία αἵρεται, οὐδεμία ἐκτείνεται, οὐδεμία κοσμεῖται ὑπὲρ τὴν ἄλλην. Ὅλοι εἰσὶν ἴσαι ἐνώπιον τοῦ τύπου, καὶ μόνον ἀπὸ τῆς ἐσωτερικῆς τῶν ἀξίας προσδοκῶσι τὴν πρόδόν των. Καθ' ἃς ἔλαβον πληροφορίας, αἱ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Ἀγγλίας καταχωρισθεῖσαι ἀγγελίαι ὑπερέβησαν τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰκοσιν ἑκατομμυρίων! Ἀφ' ἐκάστης δ' ἀγγελίας λαμβάνει τὸ δημόσιον, τέλος δύο δραχμῶν!

Λαβὼν τὸ προστυχὸν φύλλον τοῦ Χρόνου, ἠρεῦνησα περιέργως τὰς ἀγγελίας αὐτοῦ. Τὸ φύλλον συγχείμενον, ὡς συνήθως, ἐξ ὀκτώ σελίδων, εἶχε καὶ τεσσάρων σελίδων παράρτημα· αἱ εἰς δὲ σελίδες ἐκ τῶν δώδεκα, ἐκάστη ἐξ στήλας ἔχουσα, ἦτοι ἐν ὅλοις 36 στήλας, ἦσαν ἀφιερωμέναι εἰς τὰς ἀγγελίας, ἐξ ὧν ἠρίθμησα 1100. Ἡ καταχώρισις τὰς βραχυτέρας ἐξ αὐτῶν ἀποφέρει εἰς τὴν ἐφημερίδα 5 σελίνια, ἦτοι 7 δραχμάς· μόναι δὲ αἱ τῶν ὑπηρετῶν εἰσὶν εὐθυνότεραι. Πᾶσα γραμμὴ ὑπὲρ τὰς 6 τιμᾶται 65 λεπτά, αἱ δὲ ἐταιρίαι πληρώνουσι τὴν γραμμὴν 1 δραχμὴν 40 λε-

πτά· καὶ ἐκάστη στήλη περιέχει 300 γραμμάς. Ἐξ ὅλων τούτων τῶν ὑπολογισμῶν προκύπτει ἀποτέλεσμα ἄξιον ν' ἀναβιδάσῃ τὸν σύελλον εἰς τὰ χεῖλη τῶν στωϊκωτέρων ἐφημεριδογράφων, τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἐκαστος ἀριθμὸς τοῦ Χρόνου, ἔχων καὶ παράρτημα, ἀποφέρει ἐκ τῶν ἀγγελιῶν μόνον περίπου τριάκοντα χιλιάδας δραχμῶν, καὶ δι' ὅλου τοῦ ἔτους 2 ἑκατομμύρια καὶ 300 σχεδὸν χιλιάδας δραχμῶν, ὥστε οὐδεὶς θέλει ἐκπλαγῇ ὅτι ὁ ἰδιοκτῆτης αὐτοῦ, Κ. Οὐάλτερ, ἐπροίκισε βασιλικῶς τὴν κόρην του, παραχωρήσας αὐτῇ τὴν τρίτην σελίδα τῶν ἀγγελιῶν του!

Μετὰ τὴν ἀριθμητικὴν ἐπιθεώρησιν περιέτρεξα τὰς ἀγγελίας τοῦ φύλλου ὃ εἶχον ἀνά χεῖρας καὶ ὑπὸ ἄλλην ἐποψίν, ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον. Δὲν ὑπάρχει σχεδὸν φυσικὴ ἢ ἠθικὴ ἀνάγκη ἣτις δὲν εὕρισκε τὴν θεραπείαν τῆς ἐν αὐταῖς. Αὗται δύνανται δικαιοτέρον νὰ ὀνομασθῶσι κόσμος παρὰ τὸ σύγγραμμα τοῦ Οὐμβόλδου. Ἀτιμόπλοα πρὸς ὅλα τῆς γῆς τὰ πέρατα, σιδηρόδρομοι, ἄμαξαι, θέατρα, διδασκαί, σχολείων προγράμματα, ἵπποι, καὶ ἵπποδρόμια, τροφοί, ὑπηρεταί, παιδαγωγοί καὶ βιβλία, μουσικαὶ συμφωνίαι, χοροὶ καὶ διασκεδάσεις, δάνεια καὶ δημοπρασίαι, αἰκῶν μισθώσεις, μαθητιυόμενοι καὶ ἐργοστασιάρχαι, καὶ ὅ,τι δύναται τις νὰ ἐπιθυμήσῃ, καὶ οὕτινος δύναται νὰ ἔχῃ ἀνάγκην, καὶ ὅ,τι νὰ φαντασθῇ, τὰ πάντα ἐν αὐταῖς περιέχονται.

Τινὲς τῶν ἀγγελιῶν τούτων δὲν ἀποτείνονται πρὸς ἅπαν τὸ κοινόν, ἀλλὰ πρὸς ἰδιαίτεραν τινὰ τάξιν ἢ καὶ πρὸς ἰδιαίτερα ἄτομα· καὶ ὅμως αὐταὶ κατὰ πρῶτον λόγον ἐλκουσιν ἐκάστου τὴν προσοχὴν. Ὁ συνήθης δὲ τόπος τῆς καταχωρήσεώς των εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς δευτέρας ἢ τῆς τρίτης στήλης τῆς πρώτης σελίδος. Τοιαύτας ἀπῆντησα εἰς διάφορα φύλλα τὰς ἀκολουθοῦσας.

« — Εἰδοποιεῖται ὁ Π. ὅτι ἡ Ἑ. Π. δὲν ἔχει πλέον χρήματα. Γράψον ταχέως.

« — Λουίζα Κ.Σ. Ὑπομονὴν καὶ ἐλπίδα (Γερμανιστί).

« — Μαρία Δ. Ε. Κ. Γράψε με ἀμέσως καὶ ἰδέ με. (Γαλλιστί).

« — Τὰ πάντα καλὰ, ἀλλὰ πρόσεχε· θέλουν καὶ σ' ἀπατήσουν. Ὁ Θωμᾶς ἐφθασεν· ὁ θεὸς μετὰ σοῦ.

Τινὲς εἰσὶ παθητικώτεροι, ὅλον ἢ ἀκόλουθος.

« — Φίλτατε Κόρολε· ἐπάνελθε, υἱέ μου, καὶ τὰ πάντα σοὶ συγχωροῦνται. Ἄν ἤξευρες πόσα εἶχαν νὰ σέ εἰπῶ διὰ ζωῆς, στιγμὴν δὲν θὰ ἐδίσταζες. »

Δὲν ἤξεύρω ἂν σπουδαίως ἢ κατὰ παρωδίαν ἐγράφη ἡ ἐπομένῃ:

« — Φιλτάτῃ κόρῃ, ἀνυπομόνως σὲ περιμένουσιν οἱ γονεῖς σου, οἵτινες σὲ λατρεύουσι· μὴ τοὺς παρορᾷς θρηνοῦντας. Ἄλλ' ἂν δὲν ἀποφασίσῃς νὰ ἐπιστρέψῃς, ἀπόπεμψε τοῖς τοῦλάχιστον τὸ κλειδίον τῆς συθαποθήκης.

Ὡς ἐπισφράγισιν τῆς πραγματείας ταύτης περὶ τῶν Ἀγγλικῶν ἀγγελιῶν μεταφράζω μίαν τῶν ἐκτενεστέρων ἐκ τῆς ἐφημερίδος τοῦ Ἑωθινοῦ Ταχυδρόμου.

« — ΠΡΟΣ ΑΝΥΠΑΝΔΡΟΥΣ ΚΥΡΙΑΣ ΕΥΓΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ. — Κύριος, ἀρχαίας οἰκογενείας βλαστὸς, συγγένειαν δὲ καὶ συνάφειαν ἔχων μετὰ τε τῆς τάξεως τῶν πατρικίων καὶ τῆς τῶν

βαρόνων τῆς μεγάλης Βρετανίας, ἐπιθυμεῖ νὰ κυμ-
φρευθῇ κυρίαν καλῆς οἰκογενείας. Ποτέ δὲν ἤρσθη οὐ-
δεμίᾳ γνωρίμου του, περιῆλθε καὶ κατοίκησε πολλά
ἔτη διαφόρους τόπους τῆς στερεᾶς, ὑπῆρξε στρα-
τιωτικῶς, ἔχει ἔξ καὶ τριάκοντα ἔτων ἡλικίαν, καὶ
εὐφορμος μὲν δὲν εἶναι, ἀλλ' οὐδὲ ἀειδὴς οὔτε κατὰ τὴν
μορφὴν, οὔτε κατὰ τὰς ἑξεις, οὔτε κατὰ τοὺς τρό-
πους. Εἶναι καθολικὸς τὴν θρησκείαν (οὐχὶ Ἰρλανδοῦς),
ἀλλ' ἄνευ προλήψεων. Αἱ δὲ ιδιότητες αἱ ἀπαιτεῖ πα-
ρὰ τῆς κυρίας εἰσὶ, γλυκεῖα φωνή, διαθέσις ἀγαπῶσα
καὶ προσηγής, καὶ τὰ συνήθη τῆς ἀνατροφῆς προτε-
ρήματα· προσέτι δὲ λεῖα, μεταξούρης κόμη, καλὰ
ὀδόντια, καλῶς ἐσχηματισμένον σῶμα (τὸ ἀνάστημα
ἀδιάφορον), ωραῖαι χεῖρες, βραχίονες, πόδες καὶ ἄ-
στράγαλοι, καὶ ἐνδυμασία συρμοῦ γαλλικοῦ. Ἡ ἡ-
λικία τῆς κυρίας, εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην του, διευ-
τερεύουσα θεωρία, περιουσίας δὲ μεγάλας ἀξιώσεις δὲν
ἔχει, διότι οἱ ἴδιοι αὐτῶν πόροι δὲν εἶναι μεγάλοι. Ἄν
κυρία τις, ἔχουσα τὰς αὐτὰς διαθέσεις, συμπέσῃ ν' ἀ-
ναγνώσῃ τὰς λέξεις ταύτας, παρακαλεῖται ἐπιμόνως
ὑπὸ τοῦ Κυρίου νὰ τῷ γράψῃ, καὶ τῇ δίδει, μετὰ
πάσης διαβεβαιώσεως ὅτι δύναται νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς
τὴν τιμὴν του, τὴν ὑπόσχεται ὅτι πᾶν τὸ ὅπως δῆπο-
τε συνεχόμενον μετὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης θέλει
μείναι διὰ παντὸς μυστικόν. Ὅπως δὲ διευκολύνῃ τὴν
συνέντευξιν ὁ κύριος, εἶναι ἑτοιμος νὰ μεταβῇ εἰς οἶον
ὅποτε μέρος τοῦ κράτους εὐαρεστεῖται ἡ κυρία. Αἱ
ἐπιστολαὶ νὰ διευθυνθῶσι (μόνον διὰ τοῦ ταχυδρο-
μίου) πρὸς X. Y. Z. ἐγκλειστοὶ ὑπὸ διεύθυνσιν· E.
M. ὁρ. 24 Ἐδουάρδου ὁδῷ, Πορτλάνδης πλατεῖα ἐν
Λονδίῳ. »

ΚΛΩΣΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ.

Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὴν βιομηχανίαν ἤτκου οἱ δοῦ-
λοι, ἐμψυχοὶ μηχαναί, ἐν Εὐρώπῃ δὲ σήμερον ἀτκαῦ-
πιν αὐτὴν αἱ μηχαναί, ἄψυχοι δοῦλοι. Ὁ ἀρχαῖος
ὁμῶς Ἀθηναῖος, ὅταν τὰ σώματα ἐξώρυττον τὸν ἀρ-
γυρὸν του ἐν Λαυρίῳ, ἢ κατέσκευάζον τὰς μαχαίρας
του, ἢ ἐπλαττον τὰς ληκύθους του ἐν τῷ κεραμι-
κῷ, ἐστέρφετο ἄνθη, ἀπῆρχετο εἰς τὸ βαλανεῖον, ἐφλυ-
αρεῖ παρὰ τῷ κουρεῖ, ἢ κατεκλίνετο εἰς ἐστίασιν, καὶ
παρεδίδετο εἰς ἄκονον βίον, πρῶτιστον νομιζόμενον
τοῦ ἐλευθέρου προνόμιον. Τὴν σήμερον δὲ οὐδεὶς ἀρ-
γεῖ, οὐδεὶς ὀφείλει κἄν ἢ δέχεται νὰ ἀργῇ. Ἡ ἐργα-
σία ἐθεωρήθη ὡς δικαίωμα, εἶναι τὸ ἐγκύχυμα, ὁ
πλοῦτας, καὶ ἡ ἑξὶς τῶν νέων κοινωνιῶν, καὶ τὸ ὑπέρ-
τατον αὐτῆς παράδειγμα δίδωσιν ἡ Ἀγγλία. Εἰς τὸν
ἐξόν παρατηρητὴν ἡ Ἀγγλία πᾶσα φαίνεται ὡς ἀ-
πέραντον ἐργοστάσιον, ἐνῷ μυριάδες μηχανῶν μοχλοῦ-
σι νυχθημερόν, ὡς ἂν ἐκλήθησαν ν' ἀπαλλάξωσι τὸν ἄν-
θρωπον ἀπὸ παντὸς πόνου καὶ ἀπὸ τῆς προκατορικῆς
κατάρσεως τοῦ τρώγειν τὸν ἄρτον του ἐν ἰδρωτί τοῦ
προσώπου του. Καὶ ὁμῶς μακρὰν ἀπέχουσι τοῦ ἀπο-

τελέσματος τούτου. Πλησίον τῶν μυριάδων μηχανῶν
ἐργάζονται εἰκοσιν ἀνθρώπων ἑκατομμύρια ὡς ἀνθα-
μιλλώμενοι πρὸς αὐτάς, ἢ ἐάν τινες ἀργῶσιν, ἀργοῦ-
σιν ἀκουσίως, καὶ μετὰ δακρύων ζητοῦσι νὰ τοῖς δο-
θῇ βιοποριστικὴ ἐργασία.

Ὁ στοχασμὸς οὗτος μοι ἐπῆλθε μάλιστα ὅταν ἐν
Γλασκῶῃ ἐπετκέρθη ἐν κλωστικὸν ἐργοστάσιον. Πρὸ
τινῶν λεπτῶν εἶχον ἰδῆ καταβαίνειν τὴν Κλύδην με-
γαλοπρεπὲς ἀτμοκίνητον, καὶ ἔμαθα ὅτι μετέφερεν
εἰς ἄλλο ἡμισφαίριον ἑκατὸν δυστυχεῖς οἰκογενείας,
ὡς ἡ Ἀγγλία δὲν ἠδύνατο νὰ θρέψῃ, διότι δὲν εἶχε
νὰ τοῖς δώσῃ ἐργασίαν, καὶ ἡδὴ εἰσπράχθη εἰς κα-
τάστημα ἀπορρόφων τὴν ἐργασίαν χιλιάδων χει-
ρῶν. Οἱ φυγοκἀτριδες ἐκεῖνοι κατηρῶντο βεβαίως
τὰς ἀντιζήλους τῶν μηχανῶν, αἵτινες τοῖς ἀφή-
ρουν τὸν ἐπιούσιον ἄρτον ἀπὸ τοῦ στόματος, καὶ
τοὺς ἀεικινήτους ἐκεῖνους σιδηροῦς βραχίονας, οἵτινες
κατεδίκαζον τοὺς ἐδικούς των εἰς ἀκουσίαν ἀργίαν.
Αἱ μηχαναὶ ὁμῶς αὗται, αἱ ἑκατὸν οἰκογενείας εἰς
πτωχείαν καταδικάζουσιν, αὗται μυρίων ἄλλων θερα-
πεύουσι τὰς ἀνάγκας, ἐνδύουσιν εὐδύνως τὴν γυμνό-
τητα τῶν πενήτων, καὶ τὰ λοιπὰ ἀπαραίτητα τοῦ βίου
εὐπόριστα καθιστῶσαι.

Ὑπὸ ταύτην τὴν ἐποψὴν θεωρῶν τις τὰ ἀπέραντα
ἐκεῖνα τεχνουργεῖα, δὲν δύναται νὰ μὲ συνομολογήσῃ
τὴν μεγάλην αὐτῶν ὠφέλειαν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα,
καὶ νὰ μὴ θαυμάσῃ τὴν ἀγχνίνοιαν μεθ' ἧς οἱ ὑπερ-
φυεῖς αὐτῶν ἐρευνεταὶ ἔλυσαν τὸ πρόβλημα τῆς ὅσον
ἐνδέχεται μεγίστης καὶ ἀρίστης παραγωγῆς ἐν τῷ ἐ-
λαχίστῳ χρόνῳ καὶ ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ τιμῇ.

Τὸ κατὰστημα ὃ ἐπισκεπτόμην, μέγα, εὐρύχωρον,
πολύροφον, ὁμοιάζειν ἀνάκτορον μᾶλλον ἢ βαναυ-
σουργῶν καταγώγιον. Τὰ δέματα τοῦ βαμβακίου,
ἅμα ἀποβιβαζόμενα ἐκ τῶν πλοίων ἅτινα τὰ μετέφε-
ρον ἐκ τῆς Ἀμερικῆς, ἀπετίθεντο εἰς τὰς προσγείους
αἰθούσας αὐτοῦ, ὅπου ἐλύετο τὸ βαμβάκιον, καὶ πα-
ραδίδετο εἰς κυλίνδρους, αἵτινες, ἔχοντες περίξ ἐφ' ὅ-
λης τῆς ἐπιφανείας ἀκίδας, καὶ μεθ' ὁρμῆς μεγάλης
στρεφόμενοι, χωρὶς ὁ στρέφων νὰ φαίνεται, τὸ ἐλείαι-
νον, τὸ ἐκαθαρίζον ἄνευ βοηθείας χειρῶν, καὶ τὸ
ἐρρίπτον εἰς εἶδος μεγάλου κλειστοῦ κιβωτίου, ὅπου
ρίπιζόμενον ὑπὸ τεχνητῶς εἰσπνέοντος βιαίου ἀνέ-
μου, ἐπέτα εἰς νιφάδας πυκνάς, ὡς τὰς φερομένας
ὑπὸ χειμερινῆς καταιγίδος, καὶ ἐλικιμίζετο ἀπὸ πά-
σης ἑτερογενοῦς κόκκους· ἐκεῖθεν δὲ μετέβαιναν εἰς ἄλ-
λους λεπτοτέρους καὶ πάντοτε λεπτοτέρους κυλίν-
δρους, οἵτινες τέλος τὸ διέθετον εἰς εὐρείας ται-
νίας, καὶ τὸ ἐτύλισσον εἰς τολύπας. Οὕτω δὲ ἀνείλ-
κετο εἰς τὸν ἀνώτερον ὄροφον, καὶ παρεδίδετο εἰς
τὰς κλωστικὰς μηχανάς. Ἐπτακόσιοι ἄτρακτοι με-
τὰ νοήμονος καὶ ἀνεκφράστου ταχύτητος περιδινού-
μενοι τὸ παρελάμβανον, τὸ ἐστρίπτον, τὸ ἐκλῶθον,
καὶ διείροντας αὐτὸ διὰ μικρᾶς ὀπῆς, τὸ μετέβαλ-
λον εἰς κλωστήν. Ἐξ αὐτῶν δὲ μετέβαιναν εἰς μι-
κροτέρους, καὶ ἡ κλωστή διὰ στενωτέρων πάντοτε
διερχομένη ὀπῶν, ἐλάμβανε τὴν ἀπαιτουμένην στε-
ρεότητα καὶ λεπτότητα. Οἱ δὲ ἄτρακτοι ἔθεον, ἐκι-
νοῦντο, ἐστρέφοντο, ἐπληροῦντο, καὶ ἐκενοῦντο, ὅλα,